

જાળા નંબર ૨ નો

રામસોની રમૂજ

ભાગ ૨ જો

દોહડો

૧૪૨૧૬૨૧૧ ગાથા ચિત્રમા બોલુ મદાય
રમૂજમા ૩૨ છંદ ૧૬૫ પદ્ય ૧૬૫

૨૦ તાર.

એચ. ડી. દામા.

મુંબઈ

મોટેલ્સ મના ૧/૮૫

ચાન્સી પોન્ડીંગ પ્રેમ

(કંઈમત. રૂ ૫૪)

જામગી લતાએને કમીશનથી મળારો

૩૩૮
૧૦૧૮

રાક્ષસોની રમૂજ

ભાગ ૨ નો.

ઘડિફર નહીં ગભરાતા નહીં હું હમણાં થંડી કરી મુક
આગને નસાડી મુકણું. એમ કહી પેલી ટોપી માથા પર
ની મુઠ્ઠી એટલે સઘળો ખરો નતો રહ્યો એટલુંજ નહીં
પરિવેશો ખોરાક જે રકાબીમાં પડેલો હતો તે પાણી પા
થઈને થંડીથી ખરક જેવાં ખરેખર ચોસલાં બંધાઈ ગ
. જે ચાર કલાક પછી તેઓ મરી ગયા હશે એમ ધારી
રાજાએ ખારણાં ઉઘાડ્યાં એટલે છએ રાક્ષસો રાજાને સ
ામ કરીને તે સહી સત્તામત આગલ ઊભા રહ્યા ને યો
લી ઉડ્યા કે રાજાધિરાજ બહાર જવાની રજા આપે
કારણકે અંદર એટલી થંડી પડેછેકે અમારીથી ખમી શકાતી નથી.
રાજાએ જોયું તો ખરેખર રકાબીઓમાં થંડીથી ખરકના ચો
સલાં બંધાઈ ગયલા માલમ પડ્યાં રાજા આથી ઘણાંજ અ
જમ થયો તેમજ ગુસ્સાથી લાલચોળ બની ગયો, ને તરતજ
રસોઈઆ પાસે ગયો ને જે ચાર ગાલ ઉપર ચોપડી દોધા ને
ગાળોનીલઠ મચાવી મુકી. આ તમાસો જોઈ રસોઈઆનું તો પ
હકાં પોતીડી પણ નીકળી ગયું. રાજાએ કહ્યું એવકર તેં મા
રો હુકમ કેમ તોડ્યો ? તને ચારડા નીચે મોટી આગ સળ

ને કહ્યું હતું તે કેમ ન સળગારી, રસોઈ આને આથી
 હિમ્મત આવી તે કહ્યું કે રાજા સહેલ દવતાતો
 બારડી નીચે પુકળ ખડેલો છે. આ નેઈ રાજાને ગળ
 પડ્યો અને રાજાએ મનમાં વિચાર કર્યો કે
 મોરોમાંથી મોકળા થયું એ બાણ કહણ કામ છે
 મત ન હારતાં એક બીજી યુક્તિ શોધી કાઢાને વે
 રાજાએ પોતાની પાસે બોલાવીને કહ્યું કે ને તું મ
 કાકરી પગથી હક છોડી આપેતો તને નેઈએ તેટલું સોન
 આપુ. વેતિઆએ જવાબ આપ્યા કે મને વધારે તો ન
 નથી પણ મારો એક ચાકર ગિયકી શકે એટલું આ
 તો પણ હું ખુશીથી તમારી છોકરીના હક છોડી દવ
 તઈઆર છડને વળી વેતિઆએ કહ્યું કે આજ પછી પા
 દહાડે તમારી પાસે સોનું લેવાને આવીશ. આથી તો રા
 ઘણાજ ખુશી થયાને કહ્યું કે બહુ સારું. વેતિઆ માણસો
 ટસા શહેરમાં દરજી હતા એ બધાને હુકમ કર્યો કે એક
 વા તો મોટો કાથજો બનાવો કે જે શીવતાં એક પખવાડિયુ લા
 એ. આ સાંભળી શહેરના દરજીઓ રાજા રાજા થયાં અને
 પોતાનું કામ તરતજ શરૂ કરીયું. પદર દિવસમાં એક મોટો જખરો
 કાથજો શીવી નાખ્યો જે તઈઆર થતાંજ આપણા વેતિ
 આ સાહેબે એક ચાકરને ઉપાડવા કહ્યું નેણે એક સપાટ
 માં છ ઝાડ ઉછેડી નાખ્યાં હતાં તે જોરાવર માણસ તે કે
 થજો રાજા પાસે લઈ આવ્યો. રાજા ઘણો ગલરાયો ને
 કહ્યું કે આ ઘર જેવા મોટો કાથજો કોણ લઈ આવે છે તે
 તિઆ માણસે જવાબ આપ્યા કે તે મારો ચાકર છે ન

પણ કબુલાત મમાણે હું સોનું લેવા આવ્યો છું. તે
જાને ધાસ્તી લાખા કે આ મુસાફરો રખેને મારો સંબંધ
પાલી કરાવે તો પણ હિમ્મત ન હારતાં (૧૦૦)

તે રાજાએ હુકમ કીધો જેને ઉપકાશવાને વિસ
ગયા પણ આપણા જોરાવર માણસેતો એક હાથે દ
ગથજામાં નાખી દીધો ને હજી વધારે લાવવાને કહ
યી તો હજી કોથજાનું તળીઈ પણ ઢંકાણું નથી. આ
યી રાજાએ વધારે મગાવવાનો હુકમ કીધો તે પણ એ ને
માણસે એક હાથે ઉપાડીને કોથજામાં નાખી દીધો
પણ કોથજો હજી અરધો પણ ભરાણો નહીં; તોયી તે જો
ર માણસ અધિરાઈથી ખોલી ઉઠ્યો રાજા સાહેબ આટલા
શું થાય એતો માત્ર નાના કડકા છે એમ કાંઈ કોથજો
લાવના નહીં. જોરાવર માણસના આવા ખોલ સાંભળીને રાજા
ને તેના માણસો ધરધર ધુજવા લાગ્યા ને કહેવા લાગ્યા કે
આ માણસ છેકે ભૂતો તે ખરેખર બધો ખળનો ખુટવી નાખ
શે. આથી રાજાએ જરા ચીરડાઈને દુનિઆના બધા દેશામાંથી
સોનું એકઠું કરીને એક સો ગાડા ભરી લાવવાનો હુકમ કીધો
પણ આપણા જોરાવર માણસે બધું સોનું એક હાથે ઉપાડી
ને કોથજામાં સમાવી દીધું એટલું જ નહીં પણ વળી બેલ મુ
ઘાં ગાડા પણ કોથજાની અંદર નાખી મુક્યાં તો પણ કોથજો
અધુરોને અધુરો જ રહ્યો ત્યારે જોરાવર માણસ ખોલો ઉઠ્યો
કે રાજા સાહેબ સોનું છેકે નહીં ? નહીં હોયનો ના કહો એ
હો અહીંથી જ બંધ વાળું. રાજા વીચારમાં પડ્યો કે હવે
જેવવા આપવો; એટલામાંતો તે અધિરો જોરાવર માણસ

હાલી ઉઠ્યો જોકે મારો કોથળો હજી બરાણો નથી તો ના
 વાતનો જલદીથી અંત લાવવાને વારતે હું બાકીનું સોનું
 ને માફ કરે છું ને આટલા સોનામાંજ માંડી વાળું
 કહીને કોથળો ખભા પર લઈને સરવે જાણું -
 શું જ્યારે રાજાએ જોયું કે આપણા બધા દેશનો
 ના એક માણસ લઈ જાય છે વારતે લઈ જવા ન દેવે
 રાવ કરીને પોતાની બે ચુટ્ટી કાઢેલી ઘોડેશ્વરની ટુકડા
 ને તે છ હરામખોર મુમાફરોને પાછા લાવવાનો હુકમ
 અને તેજ વખતે લવામાગુ કરી કે ગમે તેમ થાય તો પા-
 નું પાછું લાવજું. આ પરથી બે ઘોડેશ્વરની ટુકડીઓ
 ફરોની પાછળ દોડી ને તરતજ તેમને પકડી પાડ્યા ને કે
 કે અરે હુમ્યાઓ તમે આ મોનું ક્યાં લઈ જાઓ છો ત
 મારા બંધીવાન છો હવે ક્યાં જવાના છો! આ સોન
 કોથળો તરતજ નીચે મુકો, નહીતો તમારા દરેકના ચુ
 રા કરી નાખીશું આટલામાંતો વેતિઆનો એક ફુકનારો આ
 ઘોલી ઉઠ્યો તમે શું બડબડો છો? મને કાંઈ સમજણ પડત
 નથી અને બંધીવાન છીએ એમ તમે કહેવા માગો છો! ખાણુ હ
 મ્યાઓ યાદ રાખજો કે જો ખરો મરદ હોઈ તો તમાને
 જ પહેલાં હિંચા નેરૂ પરવત પર આકાશમાં નચવું. એમ
 કહેતાજ પોતાનું એક બાંજુનું નસકોરું આંગળી વતી બંદ
 કરીને બીજા નસકોરા માંથીએવાનો જોરથી ફુકવા લાગ્યો કે ઘો
 શ્વરની બે ટુકડીઓ હિંચા જંગી પરવત પર આકાશમાં જાણું
 વામાં નાચતી હોયતી તેમ જમાણી બાજુથી ડાબી બાજુ
 ડાબી બાજુથી જમાણી બાજુ ઉડાવવા લાગ્યો ને કાંઈ વખતે

સામસામે પણ ભટકાવી દેતા. એ ચાર કલાકો પછી
 ભીર દખાવતા મોટી ઊંચ્છરે પાલેચેલા અમલદારે અરવ
 રથ કે મને જીવતાનીમાં આઠ નવ જખમ લાગેલા છે
 ત્યામાં ખમાતુ નથી માટે મહેરબાની કરીને
 તારો. આ બેલ સાંભળીને આપણા કુકનારે મ.
 રથ કે ખરેખર જીવતાનીમાં એ ઘણો બહાદુર અમલ
 વા જોઈએ માટે તેની સાથે આમ વરતણ એ ચોગ્ય ન
 એમ ધારી તેના પર દયા લાવીને તેને ધીમે ધીમે પરવત
 ની નીચે ઉતર્યો ને કહ્યું કે, તારા રાજા પાસે જ ને
 હજુ વધારે સશસ્ત્ર હોય તો મોકલી દે એટલે તેને પણ આ
 માણે ઉચા મેરૂ પરવતની હવાની લહેનત ચખાડું. રાજાએ
 ત્યારે આ સંદેશો સાંભળ્યો ત્યારે તે બોલ્યો કે હુઆઓને
 જવાદા એનું લાગ્યું એજ ભોગવશે. કુકનારે રાજાના સંદેશાની
 વાટ જોઈ પણ નહીં આવવાથી તે એ દુકડી પર દયા લાવીને
 નીચે ઉતારીને તેમને રાજા પાસે જવાની રજા આપીને આ
 છ રાક્ષસો પોતાને ધર ગયા ને સરખે ભાગે સોનું વેહેચી
 લીધું અને બાકીના દીવસો આનંદમાં ગુજાર્યા. મારા બ
 ધુઆ આ જોડી કાઢેલી વાત પરથી એટલી શીખામણ લે
 વાતા છે કે માણસે ગમે તેવું અઘરું કામ માથે લીધું હોય
 અને જો તે સંપ રાખીને એક દીલે કામ કરે તો પાર પડે
 એમાં શક નથી ને વળી પોતાના શરીરનું તથા બુધ્ધીનું
 બળ આપણા નબલા તથા ઓછી બુધ્ધીના લાઈઓ પર
 ન વાપરતાં આ કુકનારે જેમ રાજાના માણસો પર દયા આ
 છ જોડી મુક્યા તેમ વાંચવાર તમારે પણ દયાલુ થવાને

૩ નોંધવું.

૨મુલ્ય કુંચકા.

મનજી — કાકા મનજી એક દીવસ હાથમાં સવા ગાન
મ લઈને આમ તેમ ભેલેલા કરતા પોતાની
ગલ લખતાં મોઢા બેસ બેઠકે એવા જાકા અક્ષ
નોંધને એકે મુજબ " મનજી કાકા શું કરેછો ?
તથા " મારા કીકાની મા ઉપર કમલ લખું છું " મ
મે ફરીથી પુછ્યું " પણ આવડા મોટા અક્ષરો કેમ લખે
છે ? " કાકાએ કહ્યું " તે જરૂરી છે તેની મોઢા દસકત
છું કે તે ખરાખરા સાંભળી શકે. " પહેલાએ જણાવ્યું કે
કા અકલના દુરામન છે. "

ખિલાડીનાં માન વધ્યાં ! — ફરેન્ચ લોકો.
લશ્કરમાં ઉદરકા અતિશય વધી પડવાથી લશ્કરના લોકો.
વસ્ત્રોનું તેઓ નખોદ વાળતા હતા, તેથી ઉદરકાઓને ૨
રી હઠાવવા માટે ફરેન્ચ લોકોએ હાલમાં ૫૦૦) ખિલાડી
ઓને નાકરીમાં રાખી છે. આથી વાંચનાર અજબ યશ કે
ધીમે ધીમે કુનિઆમાં ખિલાડીના પણ માન વધ્યાં ખરાં.

એક વિચિત્ર ઘડિઆળ ! — અમેરિકા ખાતે હા
લમાં એક વિચિત્ર ઘડિયાળ ખનાવવામાં આવ્યું છે. તે ૧
ફીટ ઉંચું છે, અને તેમાં ઇસ્પાનન ૯૯૯૯૯ ના વસ્ત્રોની છે
હિલ સેકાન્ડ, મિનિટ, ૦૧ કલાક, દિવસો, અઠવાડિયાં, મહિ
ના, રેતુઓ, વર્ષો, વિગેરે દરશાવવામાં આવ્યું છે. તે ઘડિ
યાળને મસ્તકે એક મુરઘો મુક્યો છે, જે પ્રભાત થતાં જ " ક
કેકેક " કરવા માંડે છે. વળી સતરે તે ઘડિયાળમાંથી એક નિ

હ બહાર આવે છે તે નેટલા કલાક થયા હોય તેટલાનુંના
મ દ્યને રણશીંગડુ વગાડી પાછો અદર પડી જાય છે એ
ની અજાણ્યની વાત છે ? અમેરિકાની અકલ આણ
!

દીકરોને બાપ !

બાપ—જે દીકરા તું તારી મા સાથે રાજ સડે તે
ગંધ શેલાં નહીં હો.

દીકરો—તો બાપા, તમે મારી મા સાથે પરણ્યા
તુળ ખોટું કીધું તો તમે જ પરણ્યા ન હોમ તો તે
કંઈ મારી સાથે લડવા આવતે કે વાર !

અકલનો દુશમન !

એક અકલના દુશમને પોતાના એક મિત્રને પુછ્યું “ધ્યારા
ત્ર ગઈ કાલે એક વિદવાનના મોઢામાંથી એવા વેણા સા
હ્યા કે, વખત એ પછમો છે ત્યારે હું તને પુછ્યું કે મા
રૂં થોડાક હજારનું દહુ કેટલા વખતમાં પતી જશે.

સાહુ કારી સાળા !

બરમીંગ હામના થોડા વખત ઉપર કોઈ મી. ગી
સ નામના મહા પુરેસો સાહુકારી સાળા કાઢી હતી તે શા
ના ચોરી કરવાની નિંદ્યા શોખવામાં આવતી હતી.

સ્ત્રીઓને પ્રભુએ દાઢી કેમ ન આપી ?

એક પ્રખ્યાત કવિ જાણાવે છે કે ઈશ્વર સરવ વસ્તુ પે
દા કરતી વેળાએ હડાપાણ વાપરી સ્ત્રીઓને દાઢી ન આપી
તેનું કારણ એકે જ તેમને દાઢી આપી હોત તો તે તુલ
ના હજમને મહા અશિખત પક્ષ કેમકે સ્ત્રીઓની હડપચી આ

જો દિવસ હાલ હાલ કરે છે એટલે આજો દિવસ મન
મધ્ય રહેતું નથી.

એક નામાંકિ ચિતારાનો હાજર નવાળ

એક ગ્રંથકથે એક નામાંકિત ચિતારાને ઘેર ગયો.

દરૂપા ચાર બાલકો ભેગાં લે બાલકો ચિતારાનાં છે ૨
મડવાધો તેને ઘણું જ મ કું લાગ્યું. થોડીવારે ચિતારાને
થતાંવાર તેણે તેને પ્રશ્ન્યું, “લાઈ, તમે ઉતમ પ્રકારનો તર.
કાઢો છો એ ખરું પણ તમારા બાળકો આવાં કદરૂપાં કાં ?”
જાણે નવાળ આપ્યો, “હું તમામ તસવીરો દિવસે પ્રકાશમ
તરું છું અને આ છોકરાં સત્રીએ અંધારામાં ઉતપન થય

એક ન્યાયાધિસનો ન્યાય !

એક ન્યાયાધિસે એક લાંબી દાઢી વાળા કેદીને કહ્યું “તારી
દિ તારી દાઢી પ્રમાણે મોટી વિશાળ હશે એમ મને લાગે છે
કેદીએ ઉતર આપ્યો, “મહાસજ્જ પુદ્ધિની પરિક્ષા કરવ
આપે જે પ્રમાણે ખતાવ્યું તે ઉપરથી એમ સીધ થાય છે
આપ કેવળ પુદ્ધિ વિનાના છો !”

ભુપતિને પણ મારા વિના ન આદ્યું !

એક છાલકા મિજબના આણસે કહ્યું “આજે તો રા.
એ મને ઘોલાવ્યો. લોકોએ કહ્યું “રાજાને તારો શો
પડ્યો ?” તેણે કહ્યું “હું મારગમાંથી જતો હતો ને રાજા
તાને ઘોડો દાડાવતો દાડાવતો આવતો હતો તેવામાં મને
કહ્યું કે આઘા ખસો. જુઓ ત્યારે રાજાને પણ મારા
મા ન આદ્યું કે ની !”

સમાપ્ત.

માંદવી પ્રાઈવટ ટ્રસ્ટ

સેવાદે તથા સાંજનો કેસ.

ડી ખટ્ટર પર રોડ નરસી નાથા ના ફેરા મરતી ૧૦
(૩૦૩) નાંગે મંગલે)

આ રકુલમાં આપતી કેળવણી.

૧-પ્રથમ રાત્રના માનથી નવ વા-વા બુધીમાં થકે બુક સુધી ગી
મંસા વિદ્યાર્થીઓને વ્યાપાર સખાની કેળવણી આપવામાં આવ
તે જેમ કે એક બીજા સાથે અંગ્રેજી વાંચવામાં જાત ચિત્ત મુદ્
લાઈથી કરી શકાએ તેમજ સમયનુસાર તકાએ તથા વાંચવાન વખતે
દસાવરોને લગતા કાગળો અરુગઓ તા-ચીથી પનોઓ મારી રીત
અપનાં વાંચતાં આવડે તથા હી બાવનો શીખવામાં આવશે 'બુ
ક ફ્રાઈડ' ને બદલે 'મદ્રાસ કમરડીઅલ ડાઈમોન્ડ-સ' બે
બવામાં આ ૧ તેનુ લવાજમ દરમાસે રૂ ૨) લીધામાં આવશે

૨-આપણું દીવસે રકુલમાં જતા વિદ્યાર્થીઓને ગમે જોતાને ગર
માનરનો મોટો પગાર ભરવાને બદલે થાડા પેમામ મન માતલી
કેળવણી મળી શકે માટે સવારના સાતથી નવ વગેરે સુધી એ
ક બુકની કેસ નિધાડવામાં આવ્યો છે તેમાં ફજારાનુ લસન કાસવ
રા ખીને શીખવા બાદ થઈ બુક સુધી ગીએલા હામવાગેને તથા
અભ્યાસ કરાવોને એલથી-મટન તથા સેન્ટ એવીઅસ કાંવે જ વગેરે
કાઠાબળુ લાઇરકુલના ચોથા સ્ટાફમાં સાબજ કરી આપવામાં આ
વશે તેનુ લવાજમ દરમાસે રૂ ૨) લીધામાં આવશે.

કરંડ બુક શીખનાર ૫ સેથા માત્ર રૂ. ૧) લીધામાં આવશે

હાઈ સ્કુલના ચોથા પાંચમા તથા છઠા સ્ટાફ-
વિદ્યાર્થીઓને સેકન્ડ લેંગવેજ સા-શીખવામાં આવડે
મરીબ વિદ્યાર્થીઓની સારી સાથ

૩-અવામાં આવશે એટલું

૪-બી માલમ ૫

